

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Návrh pořadu 15. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace ministra obrany Alexandra Vondry o okolnostech nepřiměřeného zásahu Vojenské policie na půdě veřejnoprávní České televize
2. Informace ministra obrany Alexandra Vondry a ministra financí Miroslava Kalouska týkající se podezření z plýtvání veřejných prostředků v souvislosti s českým předsednictvím v Radě EU

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 15. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 24. března 2011

Obsah:

Strana:

24. března 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 423).

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	4
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	7
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	10
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	12
Řeč poslance Pavla Kováčika	13
Řeč poslance Petra Gazdíka	15
Řeč poslance Pavla Kováčika	16
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	16
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	17
Řeč poslance Petra Gazdíka	17
Řeč poslance Petra Tluchoře	17
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	18
Řeč poslance Pavla Kováčika	18
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	19

Pořad schůze nebyl schválen.

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi, abych zahájila 15. schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi též, abych vás na ní všechny přivítala a oznámila vám, že jsem tuto schůzi svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 43 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů dne 17. března letošního roku.

Prosím vás nejprve, abyste se přihlásili identifikačními kartami. Zároveň oznamuji, že platí náhradní karty tak, jak bylo řečeno dnes ráno při pokračování 14. schůze. Pouze vás požádám, pokud má někdo novou náhradní kartu, aby mi to oznámil. Pak kolega Tomáš Chalupa má náhradní kartu číslo 7, paní poslankyně Putnová má náhradní kartu číslo 17 a pan poslanec Adam má náhradní kartu číslo 3.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili ověřovateli této schůze paní poslankyni Lenku Kohoutovou a pana poslance Jiřího Petru. Má někdo jiný návrh směrem k ověřovatelům? Pokud nemá, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby se ověřovateli této schůze stali kolegové Lenka Kohoutová a pan poslanec Jiří Petr. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 136, pro 124, proti 1. Konstatuji, že jsme ověřovateli 15. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Lenku Kohoutovou a pana poslance Jiřího Petru.

Potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami, sdělenými na 14. schůzi, která byla přerušena. Nějaké omluvy se mi zde ale ještě sešly, takže vás s nimi seznámím.

Oznamuji, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 16.

Nyní k dodatečným omluvám. Pan poslanec Jiří Koskuba prosí o omluvu neúčasti na dnešním odpoledním jednání z důvodu neodkladné ústavní péče, pan poslanec Václav Kubata se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny dnes, tedy 24. března, od 13 hodin a zítřka, 25. března, na celý den ze zdravotních důvodů. Ještě je zde omluva pana ministra Martina Kocourka, který se omlouvá z mimořádné 15. schůze Sněmovny, tedy ve čtvrtek, dnes, od 11 hodin pro neodkladné pracovní povinnosti. To byly omluvy, které jsem ještě dodatečně obdržela.

Nyní můžeme přistoupit ke stanovení pořadu 15. schůze, jehož návrh je

uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Mám zde zatím tři přihlášky, a to v tomto pořadí: Alexandr Vondra, Bohuslav Sobotka, Lubomír Zaorálek. Prosím tedy pana ministra Alexandra Vondru, aby se jako první ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předstupuji před vás s pokorou a vážně, jak se sluší ve ctihodné Sněmovně. Předstupuji před vás proto, abych vám podal své vysvětlení příběhu, který dnes nemá a ani nemůže mít napsanou svou poslední kapitolu. Ano, své vysvětlení mnohým z vás nepochybně dlužím, a těm z vás, kteří jste ho právem očekávali z tohoto místa dříve, se omlouvám.

Mrzí mě také, že teď všichni musíme ztrácet čas místo toho, abychom se věnovali práci důležité pro tuto zemi.

Na druhou stranu ale vítám příležitost uvést na pravou míru mnohé polopravdy, nepravdy i nesmysly, které se okolo obou kauz spojovaných s mým jménem objevily. Mediální vlny, které se kolem nich točí, jsou opravdu velké a já musím jejich autorům takřkajíc poblahopřát.

A konečně, chci na úvod zdůraznit dvě naprosto zásadní věci. Zneužívání moci k politickým cílům a rozkrádání či plýtvání veřejnými prostředky jsem nikdy netoleroval a ani tolerovat nebudu. Jako ministr obrany vím, o čem mluvím.

Reformy v mém resortu musí a budou pokračovat. Dokončujeme Bílou knihu, která určí základní směr a budoucnost naší obrany a armády. Brzy představíme systémové změny v akviziční politice.

A nyní k věci. Nejprve několik slov k zásahu Vojenské policie v budově České televize.

Dvě věci jsou v této záležitosti naprosto zásadní. Jednak respekt k právu a zákonu a dále respekt k nezávislosti médií. Celý život jsem za tyto principy bojoval a ani teď nebudu jinak. Z toho pro mě vyplývaly dvě zásadní věci. Pokud vedla Vojenská policie vyšetřování a měla soudní rozhodnutí převzít dokument, který byl prokazatelně a nezákonně zkopírován v době, kdy byl utajován, nemohl, nesměl jsem a nechtěl jsem zasahovat jakkoliv z pozice politického ministra do výkonu práva a spravedlnosti. A nemohl jsem mu ani bránit.

Na druhé straně všichni víme, že zásah, kterým byl tento akt v České televizi proveden, byl nepřiměřený, a já jsem to řekl ještě tentýž den večer a vyvodil z toho důsledky. Ani ve snu by mě tehdy nenapadlo, že policisté půjdou na Kavčí hory se zásahovkou, v kuklách a se samopaly.

Selhání několika jednotlivců nesmí vrhnout stín pochybností na organizaci, kterou stát i armáda potřebuje. Jsem rád, že ke stejnému závěru dospělo i jednání výboru pro obranu a bezpečnost této Sněmovny, a garantuji vám, že závěrečnou zprávu mé inspekce i výsledky vyšetřování dostane výbor co nejdříve.

A teď ke kauze českého předsednictví a ProMoPro.

Předně chci na úvod říct, že považuji za čest, že jsem měl jako člen vlády na starosti přípravu a průběh předsednictví a že jsem si vždycky vážil a dodnes vážím obětavé práce stovek lidí, kteří se na organizaci podíleli. Všichni jsme pracovali naplno, často sedm dní v týdnu a často dlouho do noci. Pokud vím a mohu soudit, tak jsme si z toho nic neodnesli, nanejvýš šediny ve vlasech nebo stres v duši. Neměli jsme to, a mnozí si to jistě dobře pamatujete, vůbec jednoduché. Předsednictví bylo půlroční mega-akcí, se kterou naše země neměla žádné zkušenosti a která se odehrávala v mimořádně těžké době. Doma panoval lýtý vnitropolitický boj a v Evropě propukla naplno energetická a hospodářská krize. Konaly se nakonec čtyři summity, s nimiž nikdo půl roku předtím nepočítal a ani počítat nemohl, a čtyři ministerské schůzky nad rámec těchto summitů byly vlivem té krizové situace také navíc. Přesto po organizační stránce klapalo všechno perfektně, což mnohokrát oceňovali domácí hostitelé i zahraniční hosté.

Nedávno se ovšem, jak všichni víme, objevilo podezření, že některé služby při zajišťování audiovizuální techniky mohly být předraženy.

Dovolte mi krátce shrnout podstatu, a použiji k tomu slova šéfa finančně analytického úřadu Ministerstva financí: "Není zřejmé, jaké plnění stát získal za 240 milionů z celkové platby 525 milionů korun, které odešly z Úřadu vlády. To bylo jedním ze základních důvodů pro podání trestního oznámení."

Bylo tedy podáno trestní oznámení, a jediné, co teď můžeme dělat, je počkat na výsledky vyšetřování. Doufejme, že bude probíhat řádně a nestandardně. Ano, nestandardně. Standardem se bohužel pomalu stává ovlivňování vyšetřování a řízení úniky informací. Já však opravdu doufám, že ovlivňování a úniky už skončily. Počkejme proto na závěry. Ty, kdo by na závěry vyšetřování nechtěli čekat, a já tomu rozumím, vyzývám, aby z roviny abstraktních řečí přešli do roviny faktů, co konkrétně bylo předraženo, o kolik, nebo aspoň, jak k tomu předražení vlastně došlo.

Není to složité, strukturovat tento problém. Možností, jak by se k údajnému předražení mohlo dojít, není totiž mnoho.

První možnost je, že ceny v rámcové smlouvě byly přemrštěné. Tady mám jediný komentář: Ta smlouva je veřejně dostupná i s ceníkem, a myslíte, že kdyby to byla pravda, že by to někdo už dávno nevytáhl?

Druhým možným důvodem předražení by bylo, kdyby dodavatel účtoval ceny vyšší, než byly v rámcové smlouvě. To je nesmysl.

Přínejmenším do doby, než jsem z vlády odešel, nebylo proplaceno nic, aniž by dodavatel předložil předávací protokol. Navíc probíhaly standardní kontroly. To vše je jednoduše prokazatelné.

Třetí možnost je, že by dodavatel prostě dělal práce, které nebyly potřeba. Tady je na místě upozornit, že Evropská unie má standardní požadavky na technické zabezpečení předsednictví, takže například počet techniků v pohotovosti kolem českého předsednictví byl stejný jako před námi ve Francii nebo po nás ve Švédsku. A že musíme ke každé delegátské či naslouchací místnosti nebo novinářskému pracovišti přivést proud, telefon, internetové přípojky a další náležitosti. A na kolik novinářů je třeba dimenzovat zázemí, to zase vyplývá z ustálených pravidel a manuálů. To jsme si nevymysleli.

Poslední možnost, která přichází v úvahu je, že dodavatel účtoval něco, co vůbec nedodal. U většiny dodávek nemůže být v tomto ohledu žádných pochyb. Ale v několika případech takové podezření skutečně vzniklo. Mí lidé se to snažili prokázat. Pozastavili platby a nechali si dělat analýzy a audity, ale nepodařilo se najít žádný konkrétní důkaz, takže tady se musím odvolat na probíhající vyšetřování a upřímně věřím, že do celé věci vnese jasno.

Rád bych zdůraznil, že smlouvu s Promoprem posuzoval před dvěma lety Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a neshledal žádné porušení zákona.

Ministerstvo financí předložilo vládě závěrečnou zprávu o financování předsednictví bez výhrad, tedy neshledalo v rámci finančního zajištění předsednictví žádné pochybení. Fischerova vláda tuto zprávu schválila 29. dubna 2010. A jak už jsem říkal, probíhá vyšetřování. Takže bych byl rád, kdyby už konečně skončilo mlžení, aby skončila praxe, kdy se najednou objeví rádobý skandální odhalení nového dokumentu, když je snadno doložitelné, že tentýž dokument visí na webu Úřadu vlády už dva měsíce.

Pojďme místo toho do věcné roviny. Co z fakturovaných prací dodavatel nedodal? Které ceny byly oprávněné vyšší oproti smlouvě? Které ceny ve smlouvě byly moc vysoké? Nebo které práce a služby vůbec nebyly potřeba?

Těším se, až se tato debata konečně po dvou měsících dostane do věcné roviny. Celý ten případ je zdokladován. Stovky faktur, k nim nabídky, potvrzení nabídek, objednávky, předávací protokoly. Celkem tisíce stran dokumentů, z nichž jasně vyplývá, jaké plnění stát za cenu, kterou zaplatil, získal.

A nyní závěrem, co se mé role v této kauze týče. Vícekrát jsem řekl, že se nezříkám politické odpovědnosti za výsledek českého předsednictví, a to včetně jeho ekonomické stránky. Když jsem uváděl, že jsem nebyl informován o výběru dodavatele technického zařízení a o smlouvě s ním, měl

jsem na mysli detaily procesu výběru, vlastní vyjednávání a text smlouvy. Celkový přehled přes tyto věci jsem samozřejmě měl a ke spoluodpovědnosti za výsledek se hlásím. Detaily a odborné záležitosti jsem samozřejmě neřešil, a protože jsem měl důvěru v lidi, kteří tyto věci měli na starost, problémy jsem jako manažer se zabýval tehdy, když mně byly předloženy k řešení.

Mrzí mě, že vznikl dojem, že se snažím ze své odpovědnosti vyvléci, a je mi líto, že se mi dřív nepodařilo lépe vysvětlit svou roli. A těm z vás, kteří měli logicky potíže při vysvětlování pochopitelných otázek ze strany české veřejnosti, se z tohoto místa omlouvám. A také ještě jednou opakuji – reformy na Ministerstvu obrany budou pokračovat.

Vážené dámy, vážení pánové, tady nejde jenom o mne. Jde o samotnou podstatu transparentní a férové politiky, kterou se tato vláda snaží prosazovat. Doufám, že mé vystoupení k tomuto pojetí politiky aspoň trochu přispělo. (Sporý potlesk ve středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Vondrovi. Prosím nyní o slovo dalšího z přihlášených, pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Bohuslava Sobotku. Dále je zde přihláška pana místopředsedy Sněmovny Zaorálka a poté přihláška předsedy poslaneckého klubu KSČM Pavla Kováčika.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vládo, jak se zdá, tak jsme se přece jenom alespoň trochu pohnuli z místa. Já bych chtěl připomenout, že jsme jako sociální demokraté opakovaně požadovali zařadit na program této schůze Poslanecké sněmovny a minulých schůzí Poslanecké sněmovny dvě vážné kauzy, které se odehrály v působnosti minulé vlády a této vlády. Personální spojkou těchto závažných kauz je shodou okolností právě ministr obrany Alexandr Vondra, který před malou chvílí tady v Poslanecké sněmovně vystoupil.

Sociální demokracie se domnívá, že by Poslanecká sněmovna měla sehrávat kontrolní roli vůči vládě. A v takovýchto mimořádných kauzách, jako je kauza České televize nebo ProMoPro, by měla sehrávat tuto kontrolní roli napříč politickým spektrem. Navzdory standardnímu rozdělení mezi vládu a opozici. Prostě podle našeho názoru se Poslanecká sněmovna nemůže zbavit své kontrolní role, kterou má z ústavy vůči vládě. A jestliže vláda selže, jestliže některá struktura vlády selže, pak je povinností všech poslanců a poslankyň, aby se tím Poslanecká sněmovna zabývala. Není možné, abychom před těmi věcmi zavírali oči, abychom se tvářili, že se vlastně nic neděje, a nechávali ty věci vyšumět do ztracena, jako by se vlastně vůbec nic nestalo.

Mě mrzí, že to vystoupení, které jsme tady před malou chvílí zaznamenali, že k němu nedošlo dříve – možná o několik týdnů, možná o několik měsíců. Sociální demokracie opakovaně požadovala, abychom o těchto věcech na půdě Poslanecké sněmovny hovořili.

A také musím říci, že nerozumím tomu, proč pan ministr Vondra vystupoval mimo program řádné schůze Poslanecké sněmovny, protože my bychom přece za malou chvílí hlasovali o programu schůze, poté by ministr mohl vystoupit, a pak by bylo umožněno všem členům a členkám této Poslanecké sněmovny, aby mu mohli pokládat otázky a aby s ním mohli diskutovat.

To, co se zde odehrálo, je bohužel zase snaha omezit debatu na půdě Poslanecké sněmovny tak, aby vystupovat za opozici mohli jen poslanci, kteří mají přednostní právo, a to jsme celkem tři. Jenom tři poslanci tady za celou opozici v české Poslanecké sněmovně mají přednostní právo a mohou nyní hovořit ještě předtím, než se bude schvalovat program mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Já nerozumím tomu, a chtěl bych se na to pana ministra Vondry zeptat, proč své vystoupení načasoval právě tímto způsobem. Proč si ho nenechal na to, až bude schválen program mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, a neměl odvahu čelit dotazům a diskusním příspěvkům zástupců této Poslanecké sněmovny. Podle mě je to určitým způsobem jistou zbabělostí ze strany pana ministra Vondry.

My jsme jako sociální demokraté požadovali, aby na program této schůze byly zařazeny dva body. První bod se týká skandálního zásahu v České televizi, druhý bod se týká kauzy ProMoPro. Já bych se zastavil zejména u té záležitosti České televize a kolega Zaorálek, který je tím druhým opozičním poslancem z řad sociální demokracie, který má přednostní právo, bude hovořit spíše k té kauze, která je mnohem složitější, ke kauze ProMoPro.

Já jsem přesvědčen o tom, že to, co se stalo v České televizi, není jenom věc selhání jedné ozbrojené složky, v tomto případě Vojenské policie. Myslím si, že jako poslanci a poslankyně si musíme klást jasnou otázku, jestli náhodou nedochází k takovému rozkladu státní správy a veřejného sektoru, že už vláda není schopná korigovat a kontrolovat chování ozbrojených složek, jako je Vojenská policie.

Já si myslím, že po několika dnech od toho okamžiku, kdy se odehrála kauza v České televizi, tak po několika dnech je absolutně zřejmé, že zásah Vojenské policie byl nepřiměřený, byl neadekvátní, byl neprofesionální, že ten zásah v České televizi byl zcela nesmyslný. Po několika dnech musela Vojenská policie vrátit veškeré zabavené dokumenty České televizi a bylo konstatováno, že po tomto zásahu nebyl nalezen jediný dokument v České televizi, který by mohl sloužit pro příslušné trestní řízení.

Sociální demokracie je přesvědčena o tom, že takovéto chování ze strany vládní ozbrojené složky je absolutně nepřijatelné. Od roku 1989, od obnovení demokracie v naší zemi, nedošlo k takovému excesu ozbrojené složky.

Je tady celá řada otázek, které nebyly zodpovězeny. Nebyly zodpovězeny ani na jednání příslušného výboru Poslanecké sněmovny. Kdo přesně zásah nařídil? Kdo přesně rozhodl o této jeho neadekvátní formě? Zda byly využity všechny prostředky k tomu, aby si policie obstarala důkazy jiným způsobem?

Kdo nese a ponese odpovědnost za případná rizika, která byla spojena s touto neadekvátní formou zásahu Vojenské policie?

Podle našeho názoru je tady evidentní politická odpovědnost vlády, konkrétně ministra obrany, jemuž je Vojenská policie přímo podřízena, a ministr Vondra se této politické odpovědnosti v žádném případě nemůže zbavit!

Sociální demokracie požaduje, aby se o tomto tématu jednalo na plénu Poslanecké sněmovny. Výbor pro obranu a bezpečnost přijal usnesení o tom, že zásah v České televizi nebyl přiměřený, nebyl adekvátní, a v podstatě tento zásah odsoudil. Nyní je role tady na nás v Poslanecké sněmovně. Je to naše odpovědnost. Měli bychom se této odpovědnosti chopit. Neměli bychom zavírat oči před tímto fatálním selháním, ke kterému došlo v resortu Ministerstva obrany, a měli bychom jako Poslanecká sněmovna přijmou jednoznačné usnesení, ve kterém bychom exces ze strany Vojenské policie na půdě veřejnoprávní České televize odsoudili. Podle mého názoru není možné, aby tato Poslanecká sněmovna tuto událost přešla jen tak bez přijetí příslušného usnesení, abychom se tvářili, že se vůbec nic nestalo a že je všechno v pořádku. Ten problém je natolik závažný, ten exces byl natolik nepřiměřený, celá událost je natolik nesmyslná, absurdní a neuvěřitelná, že nemůžeme tuto roli a toto rozhodnutí ponechat pouze na příslušném výboru Poslanecké sněmovny! To by podle názoru sociální demokracie bylo málo. My jsme přesvědčeni o tom, že toto je natolik závažné téma, že patří sem na plénum Poslanecké sněmovny, že je dostatečným důvodem pro to, abychom svolali mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a tímto excesem na půdě České televize se tady zabývali.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, to úvodní vystoupení pana ministra Vondry neodpovědělo na jedinou z otázek, které jsem tady položil. Vystoupení ministra Vondry neodpovědělo na otázky, které si koneckonců klade i česká veřejnost. A já se domnívám, že my máme právo, abychom se odpovědi dočkali. Tou možností je mimořádná schůze Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych požádat všechny poslance a poslankyně, aby návrh sociál-

ní demokracie podpořili, abyste umožnili schválit program mimořádné schůze Poslanecké sněmovny a abychom tady tato dvě závažná témata mohli diskutovat. Je to naše role, je to naše povinnost. Z ústavy Poslanecká sněmovna musí vykonávat svoji kontrolní roli vůči vládě.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je před námi přihláška pana místopředsedy Lubomíra Zaorálka. Uděluji mu tedy slovo. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, dovoluji mi, abych řekl, že vystoupení Alexandra Vondry pokládám za perfidní a naprosto falešné. Všimněte si, co se tady ve Sněmovně děje, že tady v této chvíli už nikdo není. Nikdo neposlouchá ani zdůvodnění mimořádné schůze. Všichni tady debatují buď venku a nikoho nezajímá bod, kvůli kterému jsme tuto schůzi svolali. Vystoupil Alexandr Vondra, údajně se omluvil, promluvil o pokoře, a pak jste všichni přestali poslouchat, co se tady děje, protože je dopředu jasné: Jestli vládní koalice po těchto pěkných řečech o pokoře nezvedne hlasy pro konání mimořádné schůze, tak je úplně jedno, co tady budu říkat! (Velmi emotivně:) Pak vás samozřejmě vůbec nezajímají otázky, které tady já mohu teď v této chvíli za všechny poslance klást pouze já! Jediný samotný! Já mám teď tady zvládnout všechny věci, které jsou problematické v kauze ProMoPro! Nikomu jinému nedáte šanci promluvit? Všichni ostatní tedy budou mlčet? A pak samozřejmě nás nemusíte poslouchat! Může vám to být úplně jedno, protože jestliže nebude schůze, tak také žádné odpovědi nebudou! A jediné, co má být, je ta údajná pokora a ta údajná omluva!

Proč omluva? Rozumíte, ta omluva je u mě nesmyslná! Jestliže se omlouváte za to, že jste zabili minulý návrh na svolání schůze, jestliže to je ten projev pokory, že tedy budeme o tom mluvit, tak byste museli tu schůzi schválit! Ale jinak je ta omluva naprosto falešná – jenom pro kamery, pro veřejnost, má vyvolat snad pocit lítosti a pocit, že Alexandr Vondra přece by nemohl takové věci udělat! A hrajete tu jenom divadlo! (Velmi emotivně:) Všichni hrajete divadlo! Alexandr Vondra je pouze ten, který ho zahájil! Takže žádné řeči o pokoře tady nemají smysl. Jestliže vy nejste ochotní se o tom ve sněmovně bavit, tak tady se hrajete komedii! Vy říkáte, že toto má být jenom komedie opozice. To říkáte! A proto říkáte, že to zabíjíte. A já vám říkám – ne opozice, vy hrajete tu komedii! Protože věcně je ta věc naprosto vážná!

Přece je to tak, že podle ústavy Sněmovna má odpovědnost za to, jak se zachází s veřejnými prostředky. Podle ústavy máme dokonce na to NKÚ, které má kontrolovat hospodaření se státním majetkem a s

prostředky státního rozpočtu. Jestliže někde vznikají týdny pochyby, o kterých čteme v novinách, že někde unikly stamiliony a nemají plnění, nemají krytí, tak se o tom přece musíme – my, kteří schvaluje rozpočet, peníze občanů – my se tím přece musíme zabývat! My musíme zjistit, jestli je to pravda! Tady nejde o ego pana Vondry, tak tady jde o když tak také pověst vaší vlády! Vy můžete mluvit o pokoře a omluvách, ale jestliže to zabijete, tak nemáte zájem zabývat se tím, kam utekly ty stamiliony!

Uvědomte si, že Alexandr Vondra ve svém vystoupení neodpověděl ani na jednu z těch vážných otázek, které já tady teď budu pokládat. A on už na ně zřejmě ani neodpoví! A vy zřejmě tu diskusi nepustíte! Tak k čemu já tady mám vlastně vůbec mluvit, když dopředu vím, že na to neodpovíte, že to ani neposloucháte?! Na co si to tady hrajeme? Má cenu, abych tady říkal všechno to, co kolem kauzy ProMoPro bylo shromážděno v denících a ve veřejné rozpravě, ve které ale se Sněmovna vůbec neúčastní? Chápete, my u toho vůbec nejsme! Dokonce jsou podávána další trestní oznámení, dokonce i trestní oznámení na Alexandra Vondru.

Premiér řekl, že se nemáme strachovat, že máme být klidní, že se to dává policii. To bylo trestní oznámení na firmu ProMoPro, a my jsme si měli tedy odpočinout a měli jsme se spolehnout, že policie to vyšetří. Já nevím, jestli to vůbec někdo chce poslouchat – ale prosím vás, to přece nefší tu situaci! Trestní oznámení na společnost ProMoPro nefší otázku efektivního zacházení s veřejnými prostředky z rozpočtu! Policie přece se tím ani nemůže zabývat, jestli někde jsou předražené zakázky! Přece nemůžete popřít, že tohle není věc policie! Státní zástupce vám řekne, že předražení není trestný čin. Jestliže je zakázka předražená o desítky milionů, tak to není trestný čin! Jak to má policie vůbec šetřit? Jestli tady došlo k tomu, že se plýtvá penězi, jestli unikly peníze a nevíme kam, tak to prostě není věcí, na kterou nám dá policie odpověď. Proto jsme se tím měli zabývat my! Proto jsme měli zvažovat například nasazení NKÚ! Tohle je naše odpovědnost, a vláda, jestli má nějakou věrohodnost a důvěryhodnost, tak když zjistí, že tady každý týden jsou nová a nová podezření na desítky milionů, které unikly, tak prostě s tím musí něco dělat! Sněmovna měla být místo, kde nejenom Alexandr Vondra, ale také zástupci Úřadu vlády, premiér dodají doklady, informace o tom, jak to všechno bylo. Je to prostě pravda, nebo ne, že takovýmto způsobem při předsednictví se mrhalo stovkami milionů?

A přátelé, kdybychom tady ve Sněmovně zjistili, že to je pravda, tak bychom s tím museli něco dělat. Jestli je to tak, že není ujasněna kompetence mezi příslušným ministrem nebo místopředsedou vlády tehdy a šéfem Úřadu vlády, jestliže se tady hádají, kdo má za to odpovědnost, tak to znamená, že tady je i systémová chyba! Tak to znamená, že v utrácení prostředků z Úřadu vlády není zřejmé, kdo nese zodpovědnost za ty miliony! Jestli je to tak, tak s tím musíme něco dělat! Vláda s tím musí něco

dělat! A Parlament, poslanci mají povinnost s tím něco dělat! Chápete, přece se nemůžeme tvářit, že to takhle necháme, že příště to bude zase stejné, že příště zase nějaký místopředseda vlády řekne: to nebyla moje odpovědnost, to je odpovědnost šéfa úřadu vlády! Já za to prostě nemůžu! To necháme tak a svedeme to na to, že policie vyšetří? Nedávejte chudákovi policii úkoly, které nemůže splnit! Toto jsou naše úkoly! My je musíme udělat! Za nás to nikdo neudělá, jestli to myslíte vážně! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Takže já omluvu Alexandra Vondry nepřijímám. A není to nic osobního! Žádná osobní animozita. Já tady nejsem kvůli tomu, s kým se přátelím, nebo ne. Mě nezajímají ani vaše vnitřní boje a zápasy ve vládní koalici! Mě zajímá jediná věc. Já jsem tu poslanec, jsme odpovědní za ty miliony, které se utrácejí, a jsou tady lidi, kteří si utahují opasky, sakra!, kteří počítají, jak zítra zaplatí nájem! A my tady před nimi máme odpovědnost! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Že ty peníze se neutrácejí? Tak 135 milionů na nějakých účtech v Rakousku! 70 milionů má nějaká lesnická firma! Co má lesnická firma společného s předsednictvím České republiky? 70 milionů lesnická firma! Alexandr Vondra mi na to neodpoví, protože tu schůzi neschválíte. Takovéto absurdní věci – a nikdo na ně neodpoví? Takhle si to představujete? Tak to zabijte! Máte to ve svých rukách, ale věrohodnost vaší vlády půjde samozřejmě dolů! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po vzájemné dohodě nyní udělují slovo s přednostním právem ministři financí Miroslavu Kalouskovi. Prosím. (V sále postávají hloučky debatujících poslanců zleva i zprava.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, jen velmi stručně. Koaliční devítka včera po diskusi o nezbytné reformě zdravotnictví v poměrně dlouhé a bolavé diskusi řešila tento problém včetně společného koaličního postupu, protože jaký jiný postup než společný by měl mít smysl, společný koaliční postup při této mimořádné schůzi.

Nalezli jsme východisko, kde jsme jako nejvyšší hodnotu dali společný koaliční projekt, společné vládní proreformní prohlášení, kde těmi hlavními zárukami byla serióznost a dospělost našeho koaličního partnera, že všechno to, co tam padlo, bude nějakým způsobem akceptováno, že dojde k sebereflexi, že zazní slova pokání, že zazní slova pokory, že zazní slova omluvy, že ODS jako nepochybně dospělý koaliční partner je schopen řešit tuto záležitost sám mimo koalici.

Já bych se všem těm, kteří mají úplně jinou představu o výrazu slova pokání, pokora a omluva ve srovnání s tou sebestřednou arogancí, která tady

zazněla ve vystoupení pana ministra Vondry, chtěl za tu včerejší dohodu omluvit. (Potlesk zleva.) Nicméně nám to nemůže zabránit v tom, abychom si byli vědomi hlavních koaličních hodnot, které máme, abychom řekli z tohoto místa, že koalice a její vládní proreformní program, že stabilizace veřejných financí a vláda práva má tu přednost, má tu prioritu.

A já si dovolím jenom teď ten jeden jediný apel alespoň na dva, kteří nevystoupili a byli přítomni včerejší diskusi z řad ODS, na pana premiéra i na pana předsedu poslaneckého klubu: Prosím vás, udělejte si pořádek sami. My na vás tlačit nechceme a chceme s vámi dělat společný koaliční program. Ale musíme si alespoň elementárně věřit v tom, co jsme si řekli včera večer! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, děkuji za slovo. Když už jsme tady plní pokání a omluv, rád bych se omluvil té veřejnosti, která přemýšlí nad tím, z čeho zítra zaplatí nájem, nebo té veřejnosti, která od nás čeká, že se zde budeme zabývat problémy občanů, problémy měst a obcí, například rozpočtovým určením daní, ale také problematikou životního prostředí, prostě tím, proč nás všechny, jak pravici, tak levici, jak koalici, tak opozici, do této Poslanecké sněmovny zvolila. (V sále je hluk a neklid.)

Této veřejnosti se omlouvám a prosím, aby moji omluvu, která je jaksi zprostředkovaná, také přijala.

Chci říci, že když jsem viděl minulý pátek onen zásah Vojenské policie v České televizi, tak jsem si prvně myslel, že se natáčí třetí díl oblíbeného filmu Byl jednou jeden polda, a hledal jsem, za kterou z těch masek je skrytý major Majšner, ale bohužel ta věc se ukázala jako daleko vážnější. Nešlo o natáčení nového filmu, nešlo dokonce ani o policejní zásah proti varně pervitinu nebo pěstírně marihuany. Šlo o policejní zásah, nebo vojensko-policejní zásah proti nezávislé veřejnoprávní instituci placené z koncesionářských poplatků a podléhající i jiným zákonům, než na základě kterých tam ona Vojenská policie byla vyslána. O těch tady byla řeč. A já bych nerad teď mluvil o tom, co bylo tou věcnou podstatou zásahu, co tam hledali, proč to tam ti policisté hledali, ale rád bych se zmínil o tom, jakým způsobem byl zásah proveden a co z toho vyvodila Komunistická strana Čech a Moravy, respektive její poslanecký klub.

Když mně kolegové a kolegyně zprava dají prostor, abych nemusel být obviňován, že na vás křičím, tak bych rád poznamenal, že i my vidíme zásah jako naprosto nepřijatelný, protiprávní, nepřiměřený, něco

nepředstavitelného, co se prostě dít nemůže. Česká televize není zločinná spolčenou, i když se to mnohdy některým může zdát. Česká televize není ani varnou pervitinu, ani pěstírnou marihuany, ani ničím takovým.

Chci říci, že nevěříme tomu, co už v neděli v Otázkách Václava Moravce vyprávěl pan ministr Vondra, že nevěříme ani tomu, co zde vyprávěl ještě předtím, než vůbec začala rozprava o programu této schůze.

Mimochodem – tím dal najevo, že ho názory Poslanecké sněmovny, zejména názory opozice, vůbec nezajímají a že chce, abychom jeho tvrzení vzali jako hotovou věc. Ber, nebo nech ležet, ale hlavně k tomu nediskutuj.

Nevěříme pohádkám o služební horlivosti představitelů Vojenské policie nebo o služebním selhání. To vše na nás dělá dojem, že buď šlo o akci s vysokým politickým krytím, možná to byl projev vyřizování si účtů kohosi s kýmsi a toto mu připadá jako velmi přijatelné, nebo možná mělo jít také o akt zastrašování nejen té televize nebo novinářů, ale i o akt zastrašování opozice, o akt zastrašování všech, co si myslí něco jiného než nynější vládní koalice, a ono to zastrašování, nebo přinejmenším zavírání huby opozice vlastně pokračuje. Protože co jiného je to, co očekáváme – že se prostě neschválí program, tím se opozici zavřou ústa a můžeme si ve třech, kteří máme přednostní právo, nejen pan Sobotka a pan Zaorálek, i mým prostřednictvím může hovořit opozice, tady vyprávět co chceme, protože vlastně budeme mimo program. Žádný nebude, žádný nebude schválen.

Možná to měla být kouřová clona. To už se odedávna používá. Občane, bav se, tady ti dáváme show a možná tě méně bude bolet a méně se budeš zabývat tím, že ti zdražujeme – podle toho písmena “f” v abecedě – tedy fšecko. To fšecko je možné. V každém případě žádáme vysvětlení. Nikoliv omluvu, nikoliv pohádky a nikoliv pouze ministra Vondry. Mně tady velmi chybí předseda vlády. Jsem přesvědčen a spolu se mnou celý klub KSČM, a věřím tomu, že i mnozí občané, jsme přesvědčeni o tom, že je to ostuda, že je to problém, že je to kauza celé vlády.

I druhý bod navrhované schůze je kauza celé vlády. To předsednictví to, přece nebyla jenom jedna soukromá osobní věc jednoho ministra nebo jenom něco, co vyplývá z jeho resortu. To přece je otázka, za kterou musí stát a ze které se musí potom zpovídat celá vláda.

Toto nás vedlo k tomu, že jsme prohlásili, že na základě takto závažné kauzy chceme svolat schůzi Poslanecké sněmovny k vyslovení nedůvěry vládě. Řekli jsme, že pokud se nedostane dostatečného vysvětlení od vlády, tak budeme na svolání té schůze trvat, a promiňte – nebude-li schválen ani program, nebude prostor na vysvětlování, a tím sděluji, že okamžikem neschválení programu znovu vytahuji na stůl podpisový seznam, podpisové archy pro podpis na žádost o svolání schůze Poslanecké sněmovny k vyslovení nedůvěry vládě České republiky.

Pane nepřítomný předsedo vlády, možná jste někde za svými povinnostmi, které vyplývají z toho, že jste předseda vlády. Ale zcela určitě si myslím, že teď vaší nejdůležitější povinností je být zde v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a jménem vlády vysvětlovat kroky, které opozici vedou ke svolání mimořádné schůze, respektive ke svolání schůze k vyslovení nedůvěry vládě, a které i veřejnost vedou k čím dál tím větším pochybnostem nad kroky vaší vlády.

Paní a pánové, děkuji vám, že jste mě alespoň někteří alespoň trošku poslouchali. A nejde zde jenom o důvěru v tuto vládu, ta jednou pomine stejně, ale jde zde o důvěru nejširší veřejnosti. Důvěru občanů České republiky, důvěru voličů v systém parlamentní demokracie! Volám vás – nepokazme si to!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. S procedurálním návrhem přichází předseda poslaneckého klubu TOP 09. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Gazdík: Milá paní předsedařičce, milé kolegyně, milí kolegové, je to spíše faktická poznámka. Já bych si na tomto místě dovolil požádat pana ministra obrany: Pane ministře, prosím, neberte veřejnosti důvěru v tuto vládu. Prosím, odstupte. (Potlesk poslanců KSČM.)

Dovoluji si požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu ve výši 20 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na 20 minut prosím? Na 20 minut. Vyhlašuji přestávku do 12.45 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.47 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, přivolávám do jednacího sálu všechny, abychom mohli pokračovat.

Ještě tady mám jednu omluvu, a to od paní poslankyně Ivany Řápkové, která se omlouvá z dnešního jednání, ale až od 18.45 hodin, z pracovních důvodů. Takže to se týká až případně večerního jednání Sněmovny. Ale omluvu tedy bereme jako vážnou a platí.

O slovo se hlásí pan kolega Pavel Kováčik jako předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím. (Poslanci se v sále shlukují do skupin podle klubů.)

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, jenom krátce. Obsahem vystoupení pana kolegy Filipa je především to, že my nemůžeme souhlasit s tím, aby tady nebylo umožněno odpovědět na ty otázky, jak je i sám pan ministr Vondra ve svém vystoupení položil. Těch otázek zaznělo mnoho a zazněly nejen ve vystoupení pana ministra, ale zaznívají i v novinářských článcích, zaznívají ve vystoupeních některých koaličních představitelů, a to až do krve a statků, tzn. až do vzájemných výzev k odstoupení. A my si prostě myslíme, jsme o tom hluboce přesvědčeni, že rozprava, to podrobné vysvětlování těch otázek tady zaznít musí.

Klub KSČM bude hlasovat pro program této schůze a prosím všechny, kteří jsou přesvědčeni, že je třeba věci vysvětlit, vysvětlit je veřejně, tak aby také hlasovali pro program schůze.

Jinak jsme přesvědčeni také o tom, že k programu schůze, byť je to schůze svolaná na podpisy, by měl mít možnost a právo vystoupit každý poslanec a každá poslankyně do té chvíle, dokud není program schválen – nebo neschválen, přijat – nebo nepřijat, že nejde o věc, která by měla podléhat pouze přednostním právům. Je to přece právo opozice. A nesmí být právo opozice zužováno pouze na ty, kteří jsou zmocnění jednacím řádem vystoupit kdykoliv a k čemukoliv, aby to bylo tak rigidně uplatňováno i při projednávání programu, byť schůze mimořádné, nebo tedy schůze svolané na podpisy.

Znovu pro všechny připomínám. Pokud přes to všechno, co se tady děje, nedojde ke schválení programu této schůze Poslanecké sněmovny, na mém stole leží podpisová listina pro žádost o svolání schůze k vyslovení nedůvěry vládě. A prosím všechny, kdo mají zájem, aby se k ní dnes nebo zítra připojili. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Musím vás upozornit, kolegyně, kolegové, na jednacím řádu, který opravdu neumožňuje v tuto chvíli dát slovo někomu jinému, než kdo má přednostní právo.

V tomto případě nemám žádnou přihlášku nikoho s přednostním právem, proto budeme nyní hlasovat o celém návrhu pořadu 15. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložený. (Šum v sále.) Ještě se o slovo hlásí paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kristýna Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Já se velice omlouvám, paní předsedkyně, ale poprosím o pětiminutovou pauzu na jednání našeho poslaneckého klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 13 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně, kolegové, prosím, abyste zaujali místa ve svých lavicích. Pauza na vyžádání klubu Věcí veřejných skončila. A já vás prosím, opravdu.

Pan místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John se nyní hlásí o slovo. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, již ráno na tiskové konferenci před touto schůzí vyzvaly Věci veřejné ministra Vondru, aby přijal politickou zodpovědnost. Svým projevem tak podle nás bohužel neučinil.

Věci veřejné tedy trvají na své ranní výzvě. Žádáme ODS, aby urychleně situaci vyřešila. Pokud tak neučiní, žádáme o urychlené svolání K9.

Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Petr Gazdík má slovo. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, které tento klub jednomyslně odhlasoval.

Poslanecký klub TOP 09 a Starostové svým hlasováním vyjádří svůj vztah k této koalici a k jejímu programu.

Rozhodně tím nevyjadřujeme postoj ke kauze ProMoPro pana ministra Vondry. Svým neuvěřitelným vystoupením pan ministr Vondra výrazně zvýšil odpovědnost našeho koaličního partnera ODS k tomu, aby tento problém vyřešila v historicky krátké době.

Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A jsme tedy před hlasováním o návrhu pořadu 15. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen. Ale ještě se hlásí předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já jen velmi krátce.

Poslanci Občanské demokratické strany nepodpoří návrh sociální de-

mokracie na svolání této schůze – nebo přesněji na schválení programu této schůze. Jsme zodpovědní za situaci v této zemi. Jsme zodpovědní za vládu v této zemi. (Silný šum z poslaneckých lavic ČSSD.)

Jsem přesvědčen, že koalice, která vede v tuto chvíli tuto zemi, je nejlepší možné řešení pro tuto zemi. (Nesouhlasná volání a tleskání z poslaneckých lavic ČSSD.)

Děkuji svým koaličním partnerům, kteří zde vyjádřili přesvědčení, že stejně jako my dodrží koaliční principy a schůzi v dnešní podobě nepodpoří.

Jistě by řada vět, které tady zazněly, zasloužila reakci. Já ale zůstanu u toho, co mám ve zvyku, a vzkazy svým koaličním partnerům budu říkat i nadále na koaličních jednáních, nikoliv prostřednictvím televizních kamer a mikrofonů zde ve sněmovně.

Děkuji pěkně. (Silný potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi poslaneckého klubu. O slovo se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Rád bych podpořil slova předsedy poslaneckého klubu ODS Pavla Tluchoře. Petra, promiňte, on je Petr. Petra Tluchoře.

Koalice teď jako příště, kdykoliv, ve vypjatých hlasováních bude jednotná. I to je náš názor. A my jsme s mimořádným zájmem vyslechli vaši informaci o tom, že jste odpovědní. My o tom nepochybujeme. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, já bych skutečně byl rád, aby se vnitrokoaliční půtky a hádky odehrávaly na jiné půdě než na půdě Poslanecké sněmovny. Tady běží řádná schůze Poslanecké sněmovny, teď se mluví o mimořádné schůzi.

A jak bylo z prohlášení všech tří koaličních partnerů, když se vzpamatovali a vymanili se z hádek uvnitř koalice, poměrně jednoznačné, program schůze jimi nebude podpořen.

A já se musím domnívat spolu s mnoha dalšími kolegyněmi a kolegy v této Poslanecké sněmovně a spolu s mnoha novináři a spolu s mnoha dalšími občany této republiky, že opět dochází – za prvé – k zametání závažných problémů a závažných kauz pod koberec, a to pod mantrou nutnosti

udržení koaliční shody za každou cenu, a že se tady – což jest mimořádně stejné závažné – zavírají ústa opozici.

Já sám za sebe prohlašuji, že zítra do Poslanecké sněmovny přijdu s lepicí páskou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka má slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Děkuji, vážená paní předsedkyně, chci vás ujistit, že poslanci sociální demokracie budou hlasovat pro schválení programu mimořádné schůze. Nejen proto, že jsme předložili návrh na to, aby se konala, ale také proto, že zde zazněla celá řada závažných vyjádření. Zazněla zde výzva předsedy jednoho koaličního klubu k demisi ministra obrany. Zazněla zde nepřímá výzva ministra financí k demisi ministra obrany. Koneckonců v podobném duchu nepřímo zde vystoupili zástupci strany Věci veřejné.

Já jsem na počátku říkal, že my máme vážné pochybnosti. A domníváme se, že tady existuje politická odpovědnost ministra obrany Alexandra Vondry nejenom za ten nepřiměřený, nesmyslný, neuvěřitelný zásah na půdě České televize, ale zejména za vynakládání prostředků v době evropského předsednictví.

Tady zazněla celá řada závažných vyjádření, která jednoznačně potvrzují oprávněnost návrhu sociální demokracie na to, abychom se tímto tématem hned, urychleně, na půdě Poslanecké sněmovny zabývali. Jediné vyjádření tady chybí. Možná jste si toho také všimli. Chybí tady vyjádření ministra obrany. Já bych ho rád požádal, zdali by se mohl vyjádřit k tomu, co tady zaznělo v rozpravě, která předcházela hlasování o programu této schůze. Chtěl bych ho požádat, aby se jasně vyjádřil, zda přijme politickou odpovědnost a zda přijme osobní odpovědnost tak, jak byl k tomu vyzván nejenom ze strany sociální demokracie, ale také ze strany vlastních koaličních partnerů. Jaké tedy bude jeho rozhodnutí?

Říkám to proto, abychom věděli, zdali nemáme navrhnout případně usnesení, pokud by program schůze byl schválen, aby premiér jednal v této věci. A jestliže ministr obrany Alexandra Vondra nepodá demisi sám, tak se domnívám, že by Poslanecká sněmovna mohla přijmout usnesení, ve kterém by vyzvala premiéra, aby odvolal nebo zvážil odvolání ministra obrany Alexandra Vondry.

Domnívám se, že hlasování o programu schůze nemůže být tečkou za celou kauzou na půdě Poslanecké sněmovny. Tu tečku může učinit ministr obrany, pokud nás teď, v tuto chvíli, ještě než budeme hlasovat o

programu schůze, informuje o tom, jakým způsobem se s celou kauzou vypořádá.

Já bych oslovil přímo pana premiéra, pokud by tady byl. Předseda vlády tady není, čili jediným, kdo se v této věci může nyní závazně vyjádřit, tak aby bylo jasné, co se odehraje v příštích dnech, je ministr obrany Alexandr Vondra. O toto vyjádření prosím, protože pro hlasování je nesmírně důležité.

A ještě jednou bych chtěl apelovat na všechny poslance a poslankyně: Nezametejte, prosím, tuto věc pod stůl tak, jako jste zametli v minulosti jiné návrhy sociální demokracie na to, abychom se například vrátili do minulosti formou některých vyšetřovacích komisí apod. Prostě – vymstilo se to. A vymstí se i toto rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Ty věci je potřeba řešit. A pokud je dlouhé týdny a měsíce neřeší předseda vlády, pokud je neřeší vládní koalice, tak tu kontrolní odpovědnost musí převzít tato Poslanecká sněmovna a tato Poslanecká sněmovna musí jednat.

V situaci, kdy nejedná vláda, musí jednat Poslanecká sněmovna. A já bych vás chtěl ještě jednou všechny požádat a vyzvat, abyste hlasovali pro mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny. A v rámci této mimořádné schůze chci jasně říci, pokud se pan ministr obrany zcela zřetelně nevyjádří z hlediska svého dalšího fungování ve vládě, že bychom my jako sociální demokraté navrhli usnesení, které by požádalo předsedu vlády o to, aby ministra obrany odvolal.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jsme tedy před hlasováním o celém návrhu pořadu 15. schůze Poslanecké sněmovny, tak, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 166, pro 69, proti 39. Návrh přijat nebyl. Tím tedy nebyl schválen pořad schůze a schůze se nekoná.

Dovolte, abych vás upozornila, že budeme pokračovat ve 14. schůzi Poslanecké sněmovny dnes odpoledne ve 14.30 hodin, a to bodem ústní interpelace. Vzhledem k omluvě předsedy vlády lze očekávat, že začnou dříve interpelace na ministry. Prosím tedy interpelující i ministry, aby si ohlíželi tento čas, protože to bude určitě zahájeno dříve.

(Schůze skončila ve 13.11 hodin.)